

рече мъ: маловѣре, защо се оўсомнѣвашъ;

82 И като вѣзнѣхъ сини въ геміа та, престанѣ вѣтжро.

33 И синіл, шото вѣхъ въ геміа та, дойдѣхъ и поклони хамдесе, и рѣкоха: воистиннѣ сиша Господь Господь. И като заминѣхъ, дойдѣхъ въ землѧ та Генингарефска.

34 И като гоподнѣхъ та́мощни те человѣцы, пратиха по сицка та снаа естрана: и принесоха при не́го сицки те кольни:

35 И молехамдесе токмо да са прикоснатъ до полы че на-дрѣхи те мъ: и колкото се прикоснѣхъ, сицки те исцѣлѣха.

ГЛАВА БГ.

ТОГДА ДОЙДѢХЪ ПРИЧИСТА КНИЖНИЦЫ ТЕ И ФАРІЕСІИ ТЕ ѿ Іерусалимъ, и рѣкоха:

2 Защо оўченици твои преступватъ преданіе то на-старцы ти: защо то не си оўмыватъ рѣчи ти, когда то гада́ти хлѣбъ.

3 И той ѿ говори, и рече имъ: а више защо преступватъ заповѣдь та Божія за преданіе то баше:

4 Защо то Господь є заповѣдаль, и рѣкалъ: почитай баща ти, и майка ти: и

когда злослови баща и майка, со смѣрть да оўмре.

5 И више говорише: защо когда рече на баща и на майка: даръ є сею вѣщъ, ѿ којто можешъ да се ползвашъ ѿ мене: и да не почиташъ баща си и майка си.

6 И развалихте заповѣдь та Божія за преданіе то баше.

7 Дніцемъ бри, добре проучествувавъ за васъ Ісаїа, когда говори:

8 Приближаватсѧ тіа человѣцы при мене съ оўстада ти си, и со съ оўстади ти ме почитатъ, а скрдце то ѹмъ далече ѿ мене ѿ мене.

9 И напрѣзаніе ме почитатъ, защо то оўчатъ оўчения, заповѣди человѣчески.

10 И повѣшавъ народы ти и рече ѹмъ: слашайте, и разматривайте.

11 Нѣ снова, шото вѣзни въ оўстада та ѿсквернѣва чловѣчка: но снова, шото и злази и зъ оўстада та, то ѿсквернѣва чловѣчка.

12 Тогдѣ като приближихъ оўченици ти мъ: рѣкоха мъ: знаешъ ли, че фаріеси ти като чуда слово то соблазнихасе:

13 И той ѹмъ ѿ говори, и рече: всакий ѡдѣвъ кого то не є наладилъ Отѣцъ мой небесный, ще да се искорени.

14 Ставбете ги, защо то